

Júlia

Világszerte Nr. 1

Jennifer Rae
Szex és Sydney

Minden jog fenntartva. Jelen kiadvány bármely részét tilos a kiadó írásos engedélye nélkül módosítani, sokszorosítani, bármilyen elektronikus vagy gépi formában és egyéb módon közzétenni vagy terjeszteni, beleértve a fénymásolást, felvételkészítést és mindenfajta információtároló vagy -visszakereső rendszert; kivételt képez a kritikus, aki kritikájában rövid szakaszokat idézhet belőle. Ez a kiadvány a Harlequin Books S.A.-val létrejött megállapodás nyomán jelenik meg. Jelen mű kitalált történet. A nevek, személyek, helyszínek és események a szerző képzeletének termékei, vagy fiktív módon alkalmazza őket. Bármely hasonlóság élő vagy halott személlyel, üzlettel, vállalattal, eseménnyel vagy hellyel teljes mértékben a véletlen műve, és nem a szerző szándékát tükrözi.

§ All rights reserved. Without limiting the generality of the foregoing reservation of rights, no part of this publication may be modified, reproduced, transmitted or communicated in any form or by any means, electronic or mechanical, including photocopy, recording or any information storage and retrieval system, without the written permission of the publisher, except for a reviewer, who may quote brief passages in a review. This edition is published by arrangement with Harlequin Books S.A. This is a work of fiction. Names, characters, places and incidents are either the product of the author's imagination or are used fictitiously, and any resemblance to actual persons, living or dead, businesses, companies, events or locales is entirely coincidental and not intended by the author.

© Jennifer Rae, 2014 – Harlequin Magyarország Kft., 2016

A JÚLIA 616. eredeti címe: *Sex, Lies & Her Impossible Boss* (Harlequin Mills & Boon, Modern Tempted)

• *Magyarra fordította:* Brodszky Ildikó

Nyomtatásban megjelent: a JÚLIA 616. számában, 2016

Átdolgozott kiadás

ISBN 978-963-407-421-2

• *Kép:* iStockphoto

A HARLEQUIN® és™ a Harlequin Enterprises Limited vagy a konszern leányvállalatai tulajdonában álló védjegy, amelyet mások licencia alapján használnak.

Magyarországon kiadja a Harlequin Magyarország Kft., 2016

• *A kiadó és a szerkesztőség címe:* 1122 Budapest, Városmajor u. 11.

• *Felelős kiadó:* dr. Bayer József

• *Főszerkesztő:* Vaskó Beatrix

• *Telefon:* +36-1-488-5569; *e-mail cím:* harlequin@eharlequin.hu

Kiadónk újdonságairól, a megrendelési lehetőségekről honlapunkon is tájékozódhat:

www.harlequin.hu

Az e-book formátumot előállította:

BOOK&walk

www.bookandwalk.hu

1. FEJEZET

Faith Harris először észre sem vette, hogy csipog a telefonja, annyira el volt merülve egy táncosnő parányi melltartójának fényképezésében. A jajvörös anyagdarabka több ezer dollár értékű gyémánttal volt kirakva. Betty Boom-Boom kellőképpen büszke is volt rá. Ahogy Faith ráemelte a kamerát, olyan pózba vágta magát, amelyben a legjobban érvényesülnek a bájai.

– Egy pillanat, Bets! – riadt fel Faith, ahogy a telefonja újra jelzett. Ezúttal kihúzta a nadrágzsebéből, és elolvasta az sms-t.

Vegye már fel azt az istenverte telefonját! CA

Faithnek összerándult a gyomra. A főnöke egész reggel próbálta hívni, és ő nagyon jól tudta, hogy milyen ügyben. Éppen ezért nem fogadta a hívást. Most azonban már nem feszítheti tovább a húrt.

– Bocsánat, Bets, valamit sürgősen el kell intézнем – sóhajtotta, és kétségbeesetten meredt a telefonjára.

Cash Anderson...

Az az ember, aki a legjobban idegesíti, feszültséggel tölti el és zavarba ejti.

Nyilván azért telefonál, mert ki akarja rúgni. Csupán négy hete vette át a főnökséget, de ezalatt az örökös változtatási óhajaival már az örületbe kergette az egész szerkesztőséget, a műsorkészítőktől a reklámosztályig. És most az ő műsorát szúrta ki magának! A *Szex és Sydney* című műsort Faith két év alatt lépésről lépésre építette fel, és kivívta vele, hogy felkészült, gondolatébresztő újságírónak tekintsék. És most meg akarják szüntetni!

Faith mély lélegzetet vett az orrán át, és kifújta a száján. Hogy is szokta mondani a jogatanára? Csináljatok úgy, mint a méhecskék! Faith befogta a fülét, behunyta a szemét, és zümmögni kezdett, pontosan úgy, ahogy Sri Ravi tanította.

El fogja veszíteni az állását. Mivel nincs tartaléka, a lakásából is ki kell költöznie. De hová? Amikor Ausztráliába jött, hogy megvalósítsa az álmait, a barátait hátrahagyta Angliában, és itt minden idejét a munkájának szentelte. Így csak kevés új barátot szerzett.

Haza kell költöznie. A csalódott apjához, a dühös anyjához és a lusta fivéreihez, akik egyfolytában bosszantani fogják a munkája miatt. Bizonyára ivásra fogja adni a fejét, és dohányozni kezd. Kóbor macskákat fog befogadni, nem törődve azzal, hogy allergiás a macskaszőrre. A macskák és a cigarettafüst miatt majd egész nap tüsszög, orrot fúj és fuldoklik, míg végül be nem dobja törülközőt. Halálát sokáig nem is fogják észrevenni, míg egyszer csak a szüleinek fel nem tűnik a különös szag, amely a szobájából árad...

Ha meghal, ez az átkozott Cash Anderson végre boldog lehet!

Faith levette a kezét a füléről. Semmi értelme tovább húzni az időt. Visszafojtotta a lélegzetét, és hívta a főnök számát.

– Hát ez sokáig tartott! Hol bujkált idáig? És most hol van? – mennydörgött a férfi hangja.

– Betty Boom-Boommal csinállok interjút. Hiszen mondtam, hogy egész nap házon kívül leszek.

– Hagyja a csudába Betty Boom-Boomot! Itt van szükségem magára.

Faitht a hideg is kirázta. A főnök hangja goromba és parancsoló volt. A bentlakásos iskola igazgatójára emlékeztette őt. Hajthatatlan, kemény vezető, aki embertársai iránt semminemű megértést nem tanúsít. Annak idején a magányos, támaszt kereső kislánynak azt tanácsolta az igazgató, hogy legyen erősebb. Faith ezt meg is fogadta. Így aztán nem fogja hagyni, hogy Cash ugráltassa!

– Nem tehetem. Még meg kell csinálnom a fényképeket.

– Faith, húsz perc múlva várom az irodámban. – És ezzel a főnök le is tette a kagylót.

Húsz perc! Hiszen maga az autót is háromnegyed óra! Faith lehunyta a szemét, még egyszer

mély lélegzetet vett, és immár nem először tűnődött el rajta, mibe is vágta a fejszóját. Néhány évvel ezelőtt még olyan világosan látta a jövőjét! Bejárja a világot, és újságíróként sok-sok kitüntetést szerez. Hétéves kora óta erről álmodott. Azóta, hogy az új iskolában a feltűnő viselkedése, a többiektől eltérő kiejtése és a mindig kócos haja miatt gyakran kinevették. Aztán megtanulta, hogy észrevétlenné tegye magát. Erős páncélt növesztett maga köré, amely máig is védelmezi. A *Szex és Sydney* az ő szellemi gyermeke volt. Akkor találta ki, amikor a newcastle-i televízióban dolgozott. Ott azonban kinevették. Ennek már két éve, és azóta egypár dolgot megváltoztatott. Mostanra valóra váltak az álmai. Cash Anderson pedig újra el akarja őket venni tőle.

– Sajnálom, Bets, de el kell mennem.

Faithnek hangosan dübörgött a vér a fülében. Cash hófehér fogai egy pillanatra kivillantak. A mosolytól felderült az arca, és szeme körül apró ráncok képződtek. Ettől fiatalabbnak, sőt egyenesen vonzónak tűnt. Olyannyira, hogy egy hiszékeny lélek talán képes lenne megbízni benne. Pedig nem szabad. Különösen akkor nem, ha még az Apex TV igazgatója is jelen van a megbeszélésen.

– Tudom, hogy nagyon kedvelik a műsorát, Faith – kezdte behízselő hangon Cash, és a munkatársnőjére nézett. – Szívesen megpróbálkoznék azonban néhány új dologgal.

Faith elszántan a férfi szemébe nézett.

– Például mivel? – kérdezte Gordon Grant, az adó igazgatója, egy hatvanas éveinek közepén járó, napbarnított amerikai.

– A sport területén van például egy elképzelésem. Szeretnék olyan műsort indítani, amely a legendás ausztrál sportolókkal foglalkozik.

Faith hangosan felsóhajtott.

– Nem ért egyet, Miss Harris? – mosolygott Gordon.

– Nem bizony – vetett Faith egy futó pillantást Cashre. A férfi összeráncolta a homlokát. – Szerintem éppen elég sportműsor van a televízióban.

– De hát az ausztrálok szeretik a sportot. Ez a kultúránk része – vetette közbe Matty Harbinger, a sportriporter. – Krikett, tenisz, futball... Ezekből sohasem elég.

– Az ausztráloknak inkább a szexről kellene többet hallaniuk. A tanulmányok azt mutatják, hogy jobban érdeklődnek iránta, mint más népek, a nemi érintkezés kultúrájában mégis le vannak maradva.

Faith újra Cashre nézett, aki majd felnyársalta a tekintetével.

Ahogy a férfi ott állt, és őt nézte, a lánynak forrni kezdett a vére. A pasi nagyon jól festett. Magas volt, széles vállú, és karcsú. Lerítt róla az egykori rögbijátékos. Az inge alatt domborodó izmok elárulták, hogy még most is edzésben van. A látvány tökéletességét cseppet sem csorbította a parányi szabálytalanság a bal szemében: a csöppnyi zöld folt a barna szivárványhártyán.

Ez azonban nem a megfelelő pillanat, hogy ilyesmin törje a fejét, gondolta Faith. Most a pályája forog kockán, és minden jelenlévő úgy bámul rá, mintha két orra lenne.

– Az ausztrál közönségnek szüksége van a műsoromra – jelentette ki a lány kissé emeltebb hangon, mint akarta.

– Komolyan? – meredt rá Gordon, aztán oldalra fordult Cashhez. – Nos, Anderson, Miss Harris csak tudja. Végül is ő a szexszakértőnk – nevetett. Ezt mindenki nagyon mulatságosnak találta.

Faith tudta, hogy mit gondolnak róla. Szexmániás újságíró, aki orgiákról tudósít. Ismerte a gúnyneveket, amelyeket ráaggattak. De ő nem fogja magát izgatni emiatt! Ő igenis jó riporter! Bátor nő, aki nem fél szexről, kapcsolatokról és szerelemről beszélni. És nem szégyelli magát azért, amit csinál. Csak az a kínos, hogy az értekezleteken mindig védekezni kényszerül.

A szék csikorgott a padlón, ahogy felállt.

– Az ausztrálok szeretnék ismereteket szerezni a szexről, a kapcsolatokról és a szerelemről. Szeretnék tudni, hogyan menthetik meg a házasságukat. Szívesen hallják, hogy nem tesznek semmi rosszat, ha alaposan kiismerik a saját szexualitásukat.

Faith zihálva lélegzett. A blúza alatt hevesen emelkedett és süllyedt a melle. Cash csak nézte

öt összeráncolt homlokkal. Az arckifejezése kiismerhetetlen volt.

Aztán Faith hirtelen érezte, hogy a blúza legfelső gombja lepattan, és ezáltal mindenki számára láthatóvá válik a melltartója.

– Az ördög vigye! – kiáltott fel. Összefogta a blúzáat, még egyszer körülnézett, és kimenekült a teremből.

Amikor Cash megjelent az íróasztalánál, Faith éppen a bögréjét rakta be egy dobozba. A férfi felismerte. A bögrét piros ajkak díszítették, és általában fekete tea szokott benne lenni, ami mindig kihűl, mire a lány megissza.

– Mit csinál, Faith?

– Nem látja? Csomagolok.

Cash már döntött. Faith sohasem értett vele egyet, amikor csak lehetett, ellentmondott neki. Őt azonban ez nem zavarta. Az összes munkatársa közül, akiket az elmúlt hetekben megismert, Faith érdekelte a legjobban. Okos teremtés, és sohasem tesz lakatot a szájára.

– Miért?

– Mert elmegyek. Nyilvánvalóan nincs rám szüksége. Maga nem érti, hogy mit csinállok, ezért keresek egy olyan adót, amely értékeli a munkámat. – A lány szeme gyanúsán csillogott. Faithnek sok gondot okoztak az érzelmei. Gyakran nem tudott rajtuk uralkodni. Bizonyára Cash is ezért akarja megszüntetni a műsorát: túlságosan beleéli magát a bemutatott sorsokba.

– Én nagyra értékelem magát, Faith.

– Ugyan dehogy! Értelmetlennek és ostobaságnak tartja, amit csinállok. Különben miért akarná lecserélni egy sportműsorra?

A férfi tekintete Faith blúzára esett. Most már egy biztosítótű tartotta össze, de valamennyit látni engedett a lány keblének hajlatából. Ez a nő jól passzol a műsora címéhez! De talán valami máshoz is hasonlóan jól illene...

– Nem akarom, hogy elmenjen. Találunk valami mást a maga számára. Tudom, hogy jó riporter.

– Micsodát? Talán az időjárás-jelentést? Fessem szőkére a hajamat, és bárgyún vigyorogjak, amikor a nyugati szélre mutatok, ami emelgeti a szoknyámat?

Cash elfojtott egy mosolyt. Faith talpraesett, okos, és van humora. De hát miért nem akar tovább fejlődni? Miért ragaszkodik egy olyan műsorhoz, amelyik nem működik? Meg egy olyan témához, amely senkit sem érdekel? Hiszen mindenki tudja, hogy a szerelem valójában nem létezik. Kivéve Faitht, aki azt hiszi, hogy néhány trükk a hálószobában majd csodákat művel.

– Biztos vagyok benne, hogy találunk magának valami mást, amit szívesen csinál.

– Én a *Szex és Sydney*-t csinálom szívesen. Vannak rajongóim. A nézők szeretik a tudósításaimat.

Elkötelezett a munkája iránt, ez tagadhatatlan. Azt is el kell ismerni, hogy a műsor néha egyszerűen ragyogó. Hanem a könnyedség az utóbbi időben teljesen eltűnt belőle. A múlt héten Faith a nyílt színen sírva fakadt, amikor egy szexmunkással beszélgetett. Túltengnek benne az érzelmek. Igaz, ami igaz, a Facebook-oldala után ítélve valóban nagy rajongótáborra van. Sokakat elbűvöl. Ő, Cash azonban nem tartozik ezek közé.

– A szex az csupán szex.

Ha egy pillantással ölni lehetne... Cash most vette észre, hogy Faith szeme nem barna, mint ahogy gondolta, hanem egészen mély sötétkék. Szokatlan szín. A tengernek van ilyen színe éjszaka, amikor a szél által felkorbácsolt hullámok megtörnek a sziklaszirteken. Ó, milyen gyönyörűséggel szokta nézni a tengerre néző ablakából!

– Nincs olyan, hogy „csupán szex”.

A férfi elmosolyodott a lány elszánt arckifejezése láttán. Valamikor ő is azt hitte, hogy a szex több, mint csupán szex. Azóta már jobban tudja. Cash gyorsan félresöpörte ezeket a gondolatokat. Gondolni sem akar rá, hogy mi más is lehetne.

– A szex az szex. Két felgerjedt ember testi egyesülése, akik történetesen megkívánják egymást.

A lány eltátotta a száját. Telt, rózsás ajkak...

Cash egyik lábáról a másikra állt. Azt persze már régen megfigyelte, hogy Faith tejfehér bőrén mindig ez a rózsás pír ömlik el, valahányszor ugratják. A telt ajkak azonban csak most tűntek fel neki.

– Komolyan azt hiszi? Hogy a szex csupán szex?

– Igen. Valóban azt hiszem. – Szerelem ugyanis nem létezik. Csupán vágy és kölcsönös testi vonzalom. Ez a meggyőződés az elmúlt kilenc évben nagyon jó szolgálatot tett Cashnek. – Itt az ideje, hogy elengedje ezt a rögeszmét. Képezze magát sokoldalúbban! Ki tudja, talán találunk valamit, amiben igazán jó. A hírekben esetleg?

– Én a szexben vagyok jó!

Az érzelmektől fűtött kijelentés akkor hangzott el, amikor éppen mindenki befejezte a telefonálást, és néma csend uralkodott az irodában. Ahogy Faith észrevette, hogy több kollégája nevet, tágra nyílt a szeme, és vérvörös lett.

– Ha ebben a szakmában sikert akar elérni, meg kell tanulnia keményebbnek lenni.

Cash is sok elutasítással találkozott. Naponta nevetségessé tették, cenzúrázták. Nem akarta, hogy Faith feladja, hiszen az adónál hemzsegnek az ostoba fajankók. Azért is kerültek ilyen nehéz helyzetbe. Őt is azért hívták ide, hogy megmentse a csatornát. Faith azon kevesek közé tartozott, akiket meg akart tartani. A lánynak azonban még meg kell tanulnia, hogy kiálljon magáért.

A férfi olyan közel hajolt hozzá, hogy a szája veszedelmesen közel került a lány füléhez. Faith orrát csodás illat csapta meg. Egészen kábító volt.

– Csatornaigazgatóként ragaszkodnom kell hozzá, hogy bizonyítsa be az állítását.

Cash azon a mély hangon beszélt, amelyet mindig használt, amikor mérges volt. Most azonban nem mérges volt, hanem valami más.

Faith szíve hevesen dobogott. Nem volt hozzászokva, hogy valaki ilyen közel legyen hozzá. Különösen egy férfi. Bizonyára ezért ütköztek ki apró izzadságcseppek a homlokán.

Rá fog jönni! – gondolta rémülten. Ha Cash így folytatja, ki fogja deríteni az ő titkát!

– Ez szexuális zaklatás, Mr. Anderson.

Cash rámeredt. A mosoly eltűnt az arcáról. Kissé hátrább húzódott. A lány érezte a hidegséget a tekintetében, ahogy végignézett rajta.

– Ha szexuálisan zaklatni akarnám, Harris, akkor annak rendje-módja szerint csinálnám. Az asztalomon. Úgy, hogy maga közben a nevemet sikoltozza.

Hiába volt a férfi tekintete rideg, a lány szívverése nem lassult. Cash még mindig túlságosan közel volt hozzá. És most valami olyan dolgot ajánlott, amit ő nagyon régen nem csinált, ilyen jóképű férfival meg végképp nem. Kétségbeesetten próbálta elhessenteni a lelki szemei előtt akaratlanul is megjelenő képeket.

– Ha halvány fogalma lenne arról, hogy mit csinállok nap mint nap, akkor elismerné, hogy értékes munkát végzek.

– Rendben. – A férfi egy lépést hátrált.

– Tessék? – A lány zavartan próbált a férfi szemébe nézni, az azonban lekapta róla a tekintetét, és elkezdte kigombolni a mandzsettáját. Aztán feltúrte az inge ujját, szabaddá téve napbarnított alsó karját. Faith alig tudta levenni róla a szemét.

– Rendben. Mutassa meg nekem, hogy mennyiben hasznos a munkája. Bizonyítsa be, hogy a szex nem csupán szex, és akkor folytathatja a műsorát.

– Bizonyítsam be?

– Igen. Mutassa meg, hogy mit csinál! Győzzön meg!

Meggyőzni? Egy férfit, aki azt hiszi, hogy a szex csupán szex? Egy férfit, aki azóta, hogy négy hete megérkezett Ausztráliába, húsz híres nővel került kapcsolatba? Ez lehetetlenség! De ha ez az egyetlen esélye annak, hogy megtarthassa a műsorát, akkor kénytelen kapva kapni rajta.

– Jól van, holnap reggel hat órakor magáért megyek.

– Remek. Akkor előtte még van időm egy kicsit szőrfőzni.

A férfi mosolygott, de a mosolya most nem keltett bizalmat a lányban. Épp ellenkezőleg.

A kivillanó fehér fogak egy cápára emlékeztették, amely alig várja, hogy a húsába harapjon. Ez bizony életre-halálra menő harc lesz. Az egyetlen lehetőség arra, hogy a műsorát megtartsa, és az álmait valóra váltsa, hogy ezt a csatát megnyeri. Ennek érdekében a végsőkéig el fog menni.

2. FEJEZET

Reggel hat órakor Sydney másképp festett, mint napközben. Nyugodtabb volt. Amikor Faith két éve ideköltözött, a város idegennek és különösnek tűnt. Minden olyan világos volt, napos és ragyogó. Az emberek túl sokat mosolyogtak. Faith gyorsan felismerte, hogy az ausztrálok azért dolgoznak, hogy éljenek, és nem fordítva. Ezt nehéz volt megszoknia. Néha még mindig bosszantotta. Most azonban, ahogy a napsugarak a hullámokról visszaverődtek a kikötőt átszelő kompokra, kénytelen volt elismerni, hogy Sydney lassanként a szívéhez nőtt.

Azt szerette benne a legjobban, hogy itt mindent el lehet érni. Ebben a városban semmi sem tabu. Milyen más az élet, mint abban a vidéki kisvárosban, ahol felnőtt! Nem is beszélve arról a szigorú bentlakásos iskoláról, ahol tíz hosszú évet töltött. Ő sokkal jobban ideillik az örült ötleteivel.

Faith leállította a kocsit. Kiszállt, és írt egy sms-t Cashnek.

Itt vagyok.

Csak a hátulját látta annak az épületnek, amelyben Cash lakott, egészen felül. Hol is lakhatna máshol? Feltehetően az egész életét azzal tölti, hogy lenézzen az olyan emberekre, mint ő. Az ilyenekre, akik némi tehetséggel és óriási elszántsággal rendelkeznek. Faith kezdte már unni, hogy a Cashhez hasonló emberek szeszélyei előtt meg kell hajolnia.

Amióta Sydney-ben él, végre másképp érezte magát. Nem volt már az örök vesztes, akit mindenki kinevet. Világéletében kívülálló volt: otthon, az iskolában, és mindazokban az állásokban, ahol dolgozott, miután négy éve befejezte a tanulmányait. Itt, ezen a különös helyen a szerelem és a kapcsolatok iránti érdeklődése otthonra talált. Ausztráliában már rajongói is vannak. Igazi rajongói! Leveleket kap asszonyoktól, akik hálásak neki, mert megmutatta, miképp vihetnek új lendületet a házasságukba. Meg fiatal lányoktól, akik végre megtanulták becsülni önmagukat és a testüket. Férfiak is hálálkodnak, mert már tudják, hogy miként szerezhetnek örömet a barátnőjüknek. Valóságos emberek a valóságos gondjaikat osztják meg vele.

Segíteni tud az embereknek. Ezért olyan fontos neki a műsor! Ezért kell sikeresnek lennie. El kell érnie, hogy a műsor megmaradjon! Enélkül visszasüllyed az ismeretlenség homályába.

A telefon csipogott egyet.

Hogy jött?

Faithnek az arcába szökött a vér. Micsoda kérdés! Ez a pasi összetéveszti a háreme tagjaival. Még hogy mi van rajta! Azt hiszi, hogy ő annak a húsz nőnek az egyike, akikkel az utóbbi időben nyilvánvalóan lefeküdt. Kizárólag szex céljából persze, amint azt mindig hangsúlyozza...

Na megállj csak!

Fekete, szűk, és valódi bőrszíjak vannak rajta.

Faith elfojtott egy diadalmas mosolyt. Mekkora fog csalódni Cash, amikor meglátja az egyszerű farmert és pólót!

Bőrszíjak vannak a kocsiján?

Faith összeráncolta a homlokát. A telefon ekkor megcsördült.

– Azt kérdeztem, melyik kocsival jött. A sárga Bogárhátúval vagy a piros csotrogánnyal?

– A piros csotrogánnyal. Azt hittem, azt kérdezi, hogy mi van rajtam...

A lány vérvörös lett. Az utóbbi időben gyakran kapta magát azon, hogy a műsora megtartása érdekében meg akarja mutatni Cashnek, milyen okos és szellemes. Ez azonban általában balul ütött ki, és csak nevetségessé tette magát.

– Szűk, fekete bőrruhát visel? És még maga beszél szexuális zaklatásról?

Faith hallotta a férfi nevetését, és már látta is, hogy közeledik feléje. Sötét haja ragyogott a napfényben, a szél a mellkasára tapasztotta fehér ingét, és alatta kidomborodtak az izmai. A férfi most némileg lazának tűnt, az ingét nem tűrte be a nadrágjába. Volt benne valami icipicit vonzó.

A lány az ajkába harapott. Nem akarta a főnökét vonzónak találni. Hiszen az éppen szét akarja zúzni az ő álmait! Meg különben is, oly sok éve nem volt senkivel kapcsolata, hogy néha attól félt, kétségbeesésében az első férfi nyakába veti magát.

Faith műsora a szex körül forgott, ő maga azonban nem gyakorolta. Sok idő telt el azóta, hogy egy férfi ölelte, erre azonban most gondolni sem akart.

– Se nem bőr, se nem fekete – nézett végig rajta a férfi tetőtől talpig. A lánynak hirtelen melege lett.

– Azt hittem, valaki másnak akarta küldeni az sms-t.

– Mi a csudáért küldtem volna magának egy másnak szóló sms-t? – A férfi halkán felnevetett, aztán kinyitotta a kocsiját. – Szálljon be, Harris, dolgoznunk kell.

Faith beült a kormánykerék mögé. Roppant kínosan érezte magát. Nem így kellett volna ennek a napnak kezdődnie. Volt egy terve, hogy bebizonyítsa a főnökének, a munkája fontos, és hogy a szex a pusztán testi kapcsolatnál jóval többről szól. Ehhez azonban neki komoly szakemberhez illően kellene viselkednie. Nem volna szabad hagynia, hogy Cash kizökkentse a nyugalmából.

– Nagyon csinos – jegyezte meg a férfi, aztán kinézett az ablakon.

A lány felhúzta a szemöldökét, aztán beindította a „csotrogányt”, ahogy Cash nevezte. Még akkor vette, amikor Ausztráliába érkezett, és látta, hogy itt mindenkinek van kocsija.

– Ezt hogy érti?

– Ahogy mondtam. Talán szótárra van szüksége?

– Mi baja van az öltözetemmel?

– Semmi. Hiszen éppen most mondtam, hogy csinos. Miért keres minden szavamban valamiféle támadást?

Dehogyan keresi! Általában nem kell azt keresni...

– Amikor azt mondta, hogy csinos vagyok, azt hittem, hogy valami mást gondol. Az sms is félreérthető volt.

– Miért gondolnák mást? Miért támaszt készakarva nehézségeket?

Nesze neked, komoly szakemberhez illő viselkedés! Gyerünk, mély lélegzetet venni, megnyugodni, és előlről kezdeni!

– Bocsásson meg, Cash. Egyszerűen nem számítottam rá, hogy... valami kedveset mond.

– Miért nem?

– Mert sohasem szokott kedves dolgot mondani.

A férfinak láthatóan torkán akadt a hang, Faith pedig szidta magát, mint a bokrot. A főnököt sértegetni aligha a legjobb kezdet. Jaj, miért megy ez a dolog olyan nehezen?

Aztán eszébe jutott egy három hete készült műsora, amely arról szólt, miképp érheti el valaki a hálószobában, hogy a vágyai teljesüljenek. *Beszélg halkán! Légy őszinte! Nézz a másik szemébe, és kérdezd meg, hogy ő mit szeretne.* Ha a hálószobában működik, talán más helyzetre is érvényes.

Faith megköszönte a torkát.

– Szeretném tudni, hogy maga mit akar. Hogyan segíthetnék abban, hogy megértse a munkámat?

Ahogy észrevette, hogy a férfi ránéz, szorosabban fogta a kormánykereket. Már sokszor előfordult, hogy Cash ilyen áthatóan nézte, mintha a gondolataiban akarna olvasni. Ez a tekintet mindig kibillentette őt az egyensúlyából. Addig azonban nincs baj, amíg nem viszonyozza a pillantást.

– Hogy én mit akarok?

– Igen. Szeretném tudni, hogy mivel oszlatnám el azt a benyomását, hogy a munkám értéktelen.

– Értéktelen?

A férfi elhallgatott. A lány érezte, ahogy egy izzadságcsepp a tarkójáról végigcsorog a hátán. A kocsijában nem volt klímaberendezés, kint pedig pontosan negyven fok volt.